

Pisporên bi Tecrubeya: Rawasia û serpehatîye wê ya ji nû ve bicihbûnê

Hevpeyvîna me bi Rawasia re bixwînin - ciwanek ecêb ku bi me re parve dike ka wê çawa malbat di komek Sponsorîya Civakê de dît.

Rêwîtiya ji nû ve cîwarbûnê wekî ciwanek dikare tijî dijwariyên pir dijwar be, di nav de windakirina hevalan, windakirina perwerdehiya xwe û windakirina mala xwe. Li ser vê yekê, hûn li dijî destpêkirina jiyaneke nû li welatek mêvandar ku hûn tê de ne li malê xwe ne, an jî xwe tê de hîs bikin, xwe diparêzin. rihetî di tiştên piçûk de ku ew dikare, wek hunera wê.

Di vê hevpeyvînê de, Rawasia ji me re rûnişt ku li ser serpehatîya xwe ya ji zehmetiyên ku wê wekî penaber kişandîye, û çawa ew ji wan bi cih bûne û bi piştgiriya komek Sponsorîya Civakê ya diyarkirî derbas kir, ji me re rûnişt.

Hestek çawa bû ku we mala xwe li Sûriyê hîştin û berê xwe bidin Iraqê?

Ew mîna guherînek mezin bû, pir zehf. Her tişt cuda bû, ziman cuda bû, û em bi rastî di meha yekem de li Iraqê cudahiyê hest kirin. Li wir bi zimanê kurdî diaxivin. Em ne li perça erebî ya Iraqê bun, em li peça kurdî bun, ku ew bi erebî nedixfin. Tevlihevkirin an entegrekirina li wir pir û pir dijwar bû. Me hîs kir ku ew ji me hez nakin, ew me naxazin li wir.

Û dema ez li wir bûm kurdiya min qet ne baş bû. Min her gav hewl da ku fêhm bikim lê dijwar bû. Min du salan li wir xwend ku ziman baştir fam bikim, lê di destpêkê de bi rastî zor bû. Çand ji ya ku em pê bikar anîn cuda bû. Mînak cejnên wan ên taybet hene ku em pîroz nakin. Û ew di festîvalên xwe de cilên cuda li xwe dikin, ji ya ku em ê normal li xwe bikin cudatir.

Perwerdehiya min bandor bû, ji ber ku dibistanên erebî yê taybet bûn, û em neçar bûn ku em gelek pere bidin da ku em biçin. Ji bo ku em bi otobusan biçin dibistanê jî ji ber ku dûr bû me diviya pere bidana. Lê gava ez gihîştim sala nehan li wir, me nikarîbû xercên dibistanê bidin û ji ber vê yekê ez neçar bûm ku dev ji dibistanê berdim. Nêzîkî sal û nîvekê ez ji dibistanê dûr bum. Hevalekî min ê din jî neçar ma dev ji dibistanê berde. Ji ber ku ez dev ji dibistanê berdim ji min re pir xirab bû. Û

min nikarîbû li malê bixwînîm ji ber ku pirtûkên dibistanê tune bûn, ji ber ku ew pir buha bûn, lewra me nedikarî wan bikirana. Ji ber vê yekê, ya ku ez ê li şûna wê bikim ev e ku çîrokan binivîsim û hunera xwe xêz bikim. Çîrokên ku ez ê binivîsim dê çîrok, çîrokên li ser prenses û çîvanok.

We çawa hîs kir gava ku we yekem car bihîst ku hûn ê li Keyaniya Yekbûyî werin bicîh kirin?

Sê rojan min nikarî raza ji ber ku ez pir kêfxweş û bi heyecan hîs dikim! Di hişê min de, Brîtanya baştirîn welatê cîhanê ye. Min xeyal dikir ku jiyana min ê li vir çawa be, ez dikarim li vir çawa pêşeroj bibim û pêşeroja malbata xwe. Ez ji xwendinê kêfxweş bûm ji ber ku li vir cûda ye, û sîstema zanîngehê li vir cûda ye. Lê ya sereke ji bo min ev e ku ev der cihekê ewle ye. Ez li vir xwe ewle hîs dikim. Li Sûriyê dibistana min hat bombekirin û du hevalên min di wê bombebaranê de hatin kuştin.

Roja ku em gihîştin Brîtanyayê, em pir birçî û pir westiya bûn. Û paşê dema ku komê em anîn mala me, min dît ku xwarina li ser masê ji me re amade ye û ew xwarina sûrî bû. Bi rastî min nizanibû ez çawa dikarim ji bo tiştê wusa spasiya komê bikim. Ew di malê de enerjîyek wusa erênî hebû, û wan alîkariya me kir ku em erênî bimînin. Tewra demên ku em xemgîn dibûn jî, wan her gav alîkariya me dikir ku çêtirîn di nav me de derbikeve. Wan ez bi hêztir kirim, piştî her tiştê ku qewimî.

Hûn du sal in ku hûn li Brîtanyayê ne. Ew du sal çawa bûn?

Du salên ku em li vir in bi rastî, pir baş bûn. Meha yekem a ku em li vir bûn, dijwar bû, lê tenê ji ber astengiya ziman, lê piştî wê her tişt hêsantir bû.

Dema ku em hatin Brîtanyayê, êdî bavê min tune bû. Ji ber vê yekê, komê ji min re hîs kir ku ew fîgurê bavê ku min bêriya min kiriye didin min. Ew hevalên me bûn, malbata me, bav, dapîr, bapîrê me - her tişt! Ew li vir her tişt bûne.

Vê gavê ez xwebexşim li dikanek xêrxazî, û disa karê xwebexşî li gel zarokên piçûk re di klûbek ciwanan de dikim . Min biryar da ku ez xwebexş bikim ji ber ku dema ku ez hewceyê alîkariyê bûm kesên ku alîkariya min dikirin hebûn. Û ez hest dikim ku niha dora min e ku ez alîkariya kesên din ên ku hewcedar in.

çawa bû desbêkirina dibistaneke nû?

Destpêkirina dibistanek nû li Berîtaniya de destpêkê de ji ber astengiya ziman pir dijwar bû, lê ji ber alîkariya ku min digirt û mirovên ku ewqas dost bûn, pir hêsantir bû. Mamosteyên min bi rastî gelek alîkariya min kirin. Gava ku min hewcedariya

alîkariyê bikira an jî min ji peyvek îngilîzî ya ku hatî bikar anîn fam nedikir, wan ew rave dikirin, li ser textereş dinivîsandin û bi min re li ser wê peyvê diaxivîn.

Min hevalên ku ez her roj bi wan re dipeyivim, hevalên ku min di sala nehan de li vir nas kir, wekî ku min sala neh dubare kir. Û hevalek jî, piştî mehekê ku em hevdu nas dikin, em bûne hevalên herî baş. Ez naha di sala deh de me, ji ber vê yekê ez ê di demek nêzîk de ji bo ezmûnên xwe yê GCSE amade bikim. Di destpêkê de ramana ezmûnên GCSE-ê ez tirsandim, lê dîv re min fêhm kir ku ew ne pir tirsnaq e, û ez tenê pêdivî ye ku ez piştrast bikim ku ez demjimêrên zêde piştî dibistanê dixwînim û wê hingê ez ê baş bim. Ez ji xwendina êvarê û bi şev hez dikim ji ber ku wê demê bêdengtir e, ji ber vê yekê li gorî ku ez çiqas westiyayî me, ez ê saetek an du saetan berî ku ez razê bixwînim.

Li Brîtanyayê, ez hest dikim ku ez li welatê xwe me, mîna ku ev welatê min e. Bi taybetî ji ber ku ez niha karim biaxivim. Gava ku hûn bi zimanî bi kar binin, ev ê ji we re bibe alîkar ku hûn hest bikin ku hûn li welatê xwe ne, û hûn ê hestek aîdiyeta li vir hebin.

Zehmet e lê divê hûn xwe motîve bikin û divê hûn bixwînin, bi rastî divê hûn bixwînin. Her roj, heke hûn pênc peyvan bixwînin, wê hingê îngilîziya we dê di sala yekem de pir çêtir bibe. Tewra di dema ku pandemî yekem car dest pê kir, di wê demê de ez li malê bûm û dibistan tenê bi dersên serhêl derbas bû. Ji ber vê yekê, di her dersê de, ez ê du-sê peyvan binivîsim. Û ji ber ku her roj ez tenê li malê bûm, min piştrast kir ku ez tembel nebim, û ez ê her roj bixwînim. Û di dawiya hefteyê de, ez ê hemî peyvan ji nû ve nûve bikim û bi wan re hevokan çêkim. Û heke hûn van tiştan bikin, wê hingê îngilîziya we dê pir çêtir bibe. Di wî warî de, pandemîk alîkariya min kir ku ez li malê bixwînim.

Armancên we yê pêşerojê çi ne?

Berî ku ez difikirim ku ez dixwazim bibim cerrah. Lê naha ez tenê %80 hîs dikim ku ez dixwazim bibim cerrah, û 20% jî ku ez dixwazim bibim pîlot! Lê ez difikirim ku ez ê di dawiyê de biryar bidim ku bibim cerrah.

Ez dixwazim biçim zanîngehê, dibe ku Liverpool, Oxford an Cambridge! Lê rast be, ez ji Liverpool hez dikim ji ber ku ew mal e. Û ez niha ji devoka li vir hez dikim, fêmkirina wê pir hêsantir bûye. Di sê mehên pêşîn ên li vir de, min bala xwe da ku mirovên li Liverpool-ê çawa tîpa 'r' bi lêv dikin, û çawa ew peyvên mîna 'ku' dibêjin. Lê gava ku min serdana Manchesterê kir, min dît ku zarava li wir dijwartir e ku meriv fêhm bike, ji ber vê yekê ez ji Liverpoolê pirtir hez dikim! Ez bi rastî ji devoka Skawzê hez dikim, û ez ji fêrbûna awayê axaftina mirovên Liverpool hez dikim.

Tiştêk din heye ku hûn dixwazin parve bikin?

Ji kesên ku alîkariya min kirin, Koma Sponsorîya Civakê, ez dixwazim spasiya we bikim. Sipas ji were. Ez ji dil spasiya we dikim. Bi rastî ez nizanim bê alîkariya te min ê çi bikira. Wekî ku min berê jî behs kir, kom malbata me ya li vir e. Ew bi taybetî ji me re bûne bav. Ew ji bo me her tişt bûne, di nav de mamoste, şêwirmend, dermanker.

Tiştê ku ez ê ji malbatên din ên ku li Berîtanya hatine bicîh kirin re bêjim ev e ku xem neke. Ew meha yekem dê dijwar be lê divê hûn zimanê xwe bixwînin, û piştî wê hûn ê xwe çêtir hîs bikin ger hûn tenê xwendinê bidomînin.

Gelek spas ji Rawasia re!